

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 174. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm2636.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Som mine Forældre gjorde Landeskiel
Mellem Danmark og Holsteen tillige,
Saa tog jeg paa og gjorde om vel
Mellem Danmark og Sverriges Rige,
175Med den som der da Konning vaar,
Han heed Æmunder slemme,
Paa det at det til evig Aar
Skulde tages til Minde og Gjemme.
Vi toge dertil tolv myndige Mænd
Af Danmarks og Sverriges Rige
Vise og kloge ret hver og en
At de skulde lade dem lige.
Thorn toge vi af de vestre Gøtland
Og Thorsten af Øster-Gøtland
Og Gase af Vester-Manland,
Grundvold af Sønder-Manland,
Thole og Thotte af alle Opland,
Som svenske Mænd de saa kalle.
Toke og Toste af baade Jutland,
Og Ubbe af Fynbo alle,
Grundvold toge vi af Siælland
Og Dan af Skaane vi nævnde,
Saa toge vi Grunvold af Halland,
Og dem til Stæde vi stævnde.
Disse tolv forskrevne myndige Mænd
De sætte sex store Stene
Mellem Danmark og Sverrig, de staa der end,
Til evig Tid vi mene.
I Struttesøe sætte de første Steen
I Danebæk den anden mon være,
176Den tredie kaller man Kyndsteen,
I Værætsnæs staaer den fjære,
Den femte Steen afsætter vaar
Hannum lode vi Hvidsteen kalle,
Den sjette mellem Bleking og Norge staaer
Til Landeskiel god med alle.
Konningen af Norge han var og der
Da de det Landeskiel sætte,
Fordi hans Lande laae der og nær,
Thi gjordes det uden Trætte.
Daneholm skifte vi i Dele tre
For han laa der saa til Maade,
Saa finge vi hver vore en Deel af de *Vore en Deel, udentvivil Trykfeil for: vore (vores)
Deel. Dog kan det andet forstaaes.,
Hver til sin Gavn og Baade.
Da vi hadde der saa skift og molt
Med god Endragt og Glæde,
Konningen af Norge mit Bidsel holt
Og Sverriges Konning i mit Istæde.
Da nævndes af Daneholm i Stævnesund,
Af Stævnesund og i Blymern,
Af Blymren og i Slettesøe sammelund,
Af Slettesø og i Flækkebek, i Sandsø der noget fjern
Af Sandsø og i Almandebrink og i Dyregrund
177Af Anderosen og dessammelund,
Og ind i Empte Mose,
Af Empte-Mose og ind i Ormunder-Skov,
Af Ormunder-Skov og i Trane-Mose,
Af Trane-Mose i Slettesø med samme Lov
Og saa i Robeks Mose *Her have vi udentvivil den ældste Beretning om hint i ældre
Dage omtvistede Kongemøde og Grændseskiel, som ellers beskrives efter
Anmærkningen i de Ghemenske Udgifter af Siølands og Skaanes Lov, og Runestykket
bag i Vorms Series Regum Daniæ. Vorm anmærker Riimkrønিকens Vidnesbyrd, men
ikke Forskiellen som her findes, og Suhm, der omtaler Sagen i sin Dannemarks Historie
T. 3 S. 156 har ikke brudt sig det mindste om Rimkrønিকen..
Der skilles Danmark og Sverrig ad

Efter den Contract vi gjorde,
Hende gjorde vi, at Trætte og Had
Skulde ei i Fremtid vorde.